

இலங்கையில் “உடப்பு” என்றவாடன நம் நினவையில் வந்து நிற்பது தீ க்குளிப்பு திருவிழா, வில்லுப்பாட்டு, கரகாட்டம் . கும்மி, கரவை வலை இழுகும் போது மீனவர்கள் ஒத்து பாடும் அம்பா பாடலுமே . கரப்பந்தாட்டத்துக்கும் அக்கிராமம் பிரசித்தமானது.. தன்னிந்தியாவை முஸ்லீம்கள் ஆட்சியெய்தபோது , 16ம் நூற்றாண்டில் மதுரை மங்கம் மாவாக்கும் இராமநாதபுரம் ராசாவாக்குமிடையே போர் மண்டல நேரம் மதமாற்றத்துக்கு பயந்து 18 குடும்பங்கள் 12 வள்ளங்களில் புலம்பெயர்ந்து, நன்னீர்தடே. கற்பிட்டி. உடப்பு ஆனவாசல் முதல் கலாஓய வரை குடியிறினர் இவர்கள் வீரமிக் திடகாத திரமான மக்கள் . மன்னாருக்கும் புத்தளத்துக்கும் இடபட்ட பகுதி ஒரு காலத்தில் சிழித்து திகழ்ந்தது. தன்னிந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியிறிய இவர்கள் தங்கள் குலதெய்வம் ஸ்ரீ திரௌபதியை மணக்க கோயில் அமைத்து வழிபட்டனர் . மீன் பிடித்தலும் மத்தாக்களித்தலும் இவர்கள் தொழில் .. இக்கிராமத்தை சுற்றி பௌத்தர்களும் , கத்தொலிகர்களும் , இஸ்லாமியர்களும் வாழும் பல சிங்கள கிராமங்கள் உண்டு , வடமலை மாகாணத்தில் , கொழும்பு புத்தளம் வீதியில் பத்துளா ஓயாச்சந்தியிலிருந்து வடமலை காசு 4 மலை திரத்தில் இந்து சமுத்திரத்தின் கரையோரத்தில் உடப்பு கிராமம் அமைந்துள்ளது . ஏறக்குறைய 4000 தமிழ் குடும்பங்கள் இவ்வூரில் வாழ்கின்றன . இங்கு வாழ்பவர்கள் பெரும்பாலானோர் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்கள் . இவ்வூரின் தெற்கே குறுமண்கழி என்ற கடலுடன் தொடர்பற்ற உப்புநீர் நிறைந்த அளமும் . கிழக்கே ஓல்லாந்திரின் வட்டவாயக்காலும் , வடக்கே இவ்வூரார் வாழும் ஆண்டிமுன்கை கிராமமும் , மறைகே இந்து சமுத்திரமும் காணப்படும் . கொழும்பையும் புத்தளத்தையும் இணக்கம் நீர்பாதையாக ஓல்லாந்திரின் வட்டவாயக்கால் அமைந்துள்ளது . முற்காலத்தில் சரியான பாதைபோக்குவரத்து இல்லாத காரணத்தால் இவ்வாயக்கால் வர்த்தகப் பொருட்கள் கொண்டுவரப்பட பயன்படுத்தப்பட்டது . ஊருக்கு ஒரு மலை திரத்தில் உள்ள ஆண்டிமுனையில் , கடற்கரையோரத்துக்கு அன்மையில் நன்னீர் ஊற்றுக்களும் குளிக்கும் கிணறுகளும் உண்டு . இவ்வூருக்கு அன்மையில் உள்ள பத்துளா ஓயாவென்ற ஆற்றின்

முனையில் உள்ள மண்ணை நீக்க உடம்பு ஏற்படுத்தி ஆற்றின் வள்ளை நீர் கடலுக்கு பாச சுவதன் மீலம் புத்தளம் முதல் ஆனவைவிழுந்தாவ பிரதேசங்கள் வரையுள்ள பகுதிகள் வள்ளைத் தில் மீழ்காமல் காப்பாற்றப்படகின்றன. ஆற்றின் முனையில் உள்ள உடம்பே பின் மருவி உடப்பாகியதென்பது பலர் கருத்து.

பழந் தமிழரின் தொன்மையான கலைகளுள் வில்லுப்பாட்டு. இந்தக் கிராம மக்களின் பிரதான இசைக் கலைகளில் ஒன்று வில்லைப் பிரதான இசைக் கருவியாகவும், உட்குக்கை, குடம், தாளம், கட்டைஹார மோனியம் போன்றவற்றைத் துணைக் கருவிகளாகவும் கொண்டு இசைக் கப்படுவது வில்லுப்பாட்டு. அதோடு அக்கிராம பணிகள் நாட்டுப் பாடல்கள் பாடுவதில் சிறந்தவர்கள். பொதுவாகப் புராண இதிகாசக் கதைகளும் கட்டபொம்மன் கதை, காந்தி மகான் கதை, சக்கிழ்த்த சமெம்மல் வ.உ.சி.கதை, பாரதி கதைகளும் வில்லுப்பாட்டாகப் பாடப்படுவதுண்டு. தமெமாங்கு முதலான நாட்டுப்புறப் பாடல் மெட்டுக்களும் கீத்துப் பாடல் மெட்டுக்களும் வில்லிசையிற் கையாளவதில் பெரியதம்பி சோமஸ்கந்தர் உடப்பு கிராமத்தில் புகழ் பெற்றவர். அவருக்கு ஆசான் அவருடைய தந்தை பெரியதம்பி. கந்தர் என்று ஊர் வாசிகலாள் அழகை கபடும் சோமஸ்கந்தர் அரச சவேயையில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். 1950 இல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று கொழும்பில் தங்கியிருந்து பணியாற்றிய காலத்தில் திரைப்படநடிகரும் வில்லிசையாளராகிய கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனின் தொடர்பு இவருக்குக் கிட்டியது. நாடக உத்திகளையும் வில்லிசை நூட்பங்களையும் கலைவாணரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட கோவில் களில் வில்லிசை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார் வில்லிசையின் ஊடாக ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மடேகைகளைக் கந்தர் கண்டிருக்கிறார். படித்தவர்களும் பாமரர்களும் இரசிக்கும் படியாக வில்லிசை மீலம் கதை சொல்லக் கட்டிய ஆற்றல் கொண்டிருப்பது இவரது பலம் ஆகும். வில்லிசையில் மாத் திரமன்றி மரபு வழி நாடகத்துறையிலும் ஆளுகை பெற்றுள்ளார். காத்வராயன் கீத்து மற்றும் இசை நாடகங்கள் என ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மடேகைகளைக் கண்டுள்ளார். சத்தியவான் சாவித்திரி இசை நாடகத்தில் இவர் ஏற்கும் இயமன் வடேத்தகை கண்டு சபையோர் கலங்குவர். அவ்வளவிற்குத் தன்னையெடுத்து கதாபாத்திரத்துடன் ஒன்றிக்கும் சூபாவம் கொண்டவராகச் உடப்பு சோமஸ்கந்தரை இனங்காட்டலாம்.

கந்தரின் கலைச் சவேகைகளுக்காகக் கிடைத்த பட்டங்களும் விருதுகளும் எண்ணிலடங்காதவை., வில்லிசை மன்னன், வில்லிசைப் புலவர், இவரது பெயரின் அடையாகப் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தப்படும் அரசின் கலாபிஷண விருதையும். வடமாகாண ஆளுநர் விருதையும் பெற்றுள்ளார். சோமஸ்கந்தரின் வாரிசுகளில் மீத்தமகன் சிவா என்ற சிவஸ்கந்தர் உடப்புகு தறேகே உள்ள சிலாபத்தில் அமறைத்த சயெயின்ட் மரீ கத்தோலிக் கலை லிரியில் படித்தபடியால் பல சிங்கள மாணவர்களின், நடுபு சிவாவாகு கிட்டியது. இந்துமத்தத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் வாழ்ந்த சிலாபம் காலப்போக்கில், மதமும் மொழியும் மாறி, கத்தோலிக் கமத்தத்தைச் சேர்ந்த சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதியாக மாறியது. பாண்டவர் களும் கௌரவர் களும் இடையே நடந்த பாரத யுத்தத்தில் தோல்வியுற்ற கௌரவர்கள், இந்தியாவின் பல பகுதிகளும், வங்காளம், இலங்கை ஆகிய இடங்களும் அகதிகளாய் குடிபெயர்ந்தனர். கௌரவர்களைக் “கரவர்” என இலங்கையில் அழைப்பர் கௌரவர்களிடையே குருகுலசுரியர், வரணகுலசுரியர், அரசகுலசுரியர் ஆகிய மீன்று சுரிய குலங்களும் உண்டு. இன்றும்; நீர்கொழும்பிலிருந்து சிலாபம் வரையாழும் மக்களிடையே இப்பெயர்கள் நிலவுகிறது. போர்துகயேர் ஆட்சி காலத்தில் மதம் மாறிய சிலாப ஊர் மக்கள் பல நாடனமும் இசையும். கற்றனர். அவர்களிடம் சிவா பல நாடனமும் இசையையும் கற்றான் அந்த இசை வில்லுப்பாட்டு

இசையில் இருந்து முற்றிலும் வறியுபட்டது. தந்தையின் மறைவுக்கு பின் சிவாவுக்கு வில்லுப்பாட்டு இசையை சொல்லிக் கொடுக்கத் தந்ததில்லை. சிவாவுக்கு வில்லுப்பாட்டின் மலே இருந்த ஓரளவு பற்று போய் போர்த்துக் சபலா இசையில் ஈடுபாடு அதிகரித்தது. சிங்கள் நாடகங்களில் நடிக்கவும் தொடங்கினான். பல கலகழகத்தில் படிக்கும் போது சிங்கள் மாணவர்களோடு சேர்ந்து சிங்கள் பாடல்கள் பாடினான். அவனுக்கு வில்லுப்பாட்டில் இருந்த ஆர்வம் மறையத் தொடங்கியது.. மரபுவழிவந்த தமிழ் கிராம இசையை மறந்தான். கணனி மனெ பொருள் .பொறியியல் துறையில் பட்டம் பெற்று வலை கிடத்தது அமெரிக்கா போக வணே டிய சந்தர்ப்பம் சிவாவுக்கு கிட்டியது

அமெரிக்காவில் காலம் சனெற பிரபல பாடகர் எல்விஸ் ஆரோன் பிரெஸ்லி (Elvis Aaron Presley – பிறந்த மிஸ்ஸிசிப்பி மாநிலத்துக்கு வலை செய் வணே டிய சில்லலை சிவாவுக்கு ஏற்பட்டது. எல்விஸ் பிரெஸ்லி ஒரு அமெரிக்க இசைக் கலைஞரும், நடிகரும் ஆவார். 20ஆம் நூற்றாண்டின் பண்பாட்டுச் சின்னமாக விளங்கிய இவர், "ராக் அண்ட் ரோல் இசையின் மன்னன்" எனப் போற்றப்பட்டார். இவர் ஒரு பாடகர், நடிகர், இசைவாணர். வாய்ப்பாட்டு, கிட்டார், பியானோ வில் பிரபலமானவர். சினிமாவில் நடித்து பெரும் பணக்காரரானார். போதனை மருந்துக்கு அபிமயாகி சடூதியாக இறந்தார். பொப் இசை சிவாவுக்கு பிடித்துக் கொண்டது அதோடு அவன் ஜாக் சன் நகரத்தில் வலை செய்த பொது இசையில் ஆர்வம் உள்ள சிவா, அவனோடு வலை செய்த அவ்வீர அமெரிக்க பணெ மணி மரேயின் நட்பு கிடத்தது. சிவாவுக்கு இசை மலே இருந்த ஆர்வம், மரேயின் உதவியோடு பொப், ராக் அண்ட் ரோல் இசைகளும் கிட்டார், பியானோ கருவிகளை கற்றார் தமிழ் கிராமத்து இசையில் இருந்து மாறுபட்ட இசை. சிவா தான் பிறந்த மாவாசனை வீசும் வில்லுப்பாட்டை மறந்தார். ஆதோடு தொடர்பு உள்ள துணைக் கருவிகளான, உட்கை, குடம், தாளம், கட்டை போன்றவற்றை மறந்தார் ஆடம்பர உணவு வகைகளை அதிகமாக விரும்பி உண்ணக் கட்டியவராகவும், வறுத்த கழித்துண்டுகள் ரொட்டி மற்றும் குழம்பு உள்ளிட்ட தனெ அமெரிக்க பாணி உணவு வகைகளை அதிகம் உட்கொள் பவராகவும் இருந்தார். சாண்ட் விசுசுகளை அதிகம் விரும்பினார். அவர் வாழ்ந்த காலச்சாரத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. மறத்த தன் பெற்றோரின் மரண வீட்டுக்கு கட்ட சிவா போகவில்லை. இதனை அறிந்த உட்ப்பு ஊர் வாசிகள் அவர் மலே வறியுப்பு அடரை தனர்.

சிவா மரேயி தம்பதிகளுக்கு ஒரே ஒரு மகனாய் பரமஷே பிறந்தான். அவனுக்கு சிறு வயது முதல் கொண்டே தந்தை. பாட்டன், பட்டணை போல் இசையில் ஆர்வம். பல நாட்டு இசைகளில் பாவிக்கும் இசைக் கருவிகளை பற்றி ஆராச்சி செய்தான். அவன் படித்த பல கலகழகத்தில் இலங்கை மட்டகளப்பில் இருந்து வந்த மாணவன் ஒருவன் சுவாமி விபுலானந்தர் ஆராச்சி செய்து எழுதிய பழந்தமிழரின் இசை நுட்பங்கள், யாழ் ஆகியன பற்றி ஆராய்ச்சி முறையாக விபரிக் கும். பண்டதை தமிழரின் இசைக் கருவிகளாகிய வில் யாழ், பரேயாழ், மகர யாழ், சிங்கோட்டியாழ், சீறியாழ், சகோட்டியாழ் என பன பற்றி "யாழ்" நில் பற்றி அந்த மாணவன் பரமசேசுக்கு சொன்னான். அதைக் களே விபட்டதும் பரமஷே தமிழ் நாட்டுக்கும், இலங்கைக்கும் போய் அந்த நாட்டில் பாவிக்கும் இசை கருவிகள் பற்றி ஆராச்சி செய் மடிவா செய்தான். சிவாவுக்கு தன் மகன் இலங்கைக்குப் போவது அவ்வளவுக்கு விரும்பவில்லை. காரணம் எங்கே தன் மகன் உட்ப்புக்கு போய் தன்னெ ஒதுக்கி வதை த ஊர் வாசிகளை சந்திப்பதை சிவா வறேத்தான். பரமஷே தாய் மரேயிக்கு தன் மகன் இசையில் ஆராச்சி செய்து முனைவராக வணே டும் என்ற ஆசை இருந்தது. அதற்கு வணே டிய நிதி உதவியை அவள் செய்தாள் தமிழ் நாட்டுக்கு பரமஷே சனெற போது. இற்றைக்கு ஏறத்தாழ மடிவாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் இசையும் கவித்தும் சுவைவிய கலகைளாக விளங்கின என அறிந்தான். அகத்திய முனிவரின் இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூத்தமிழர்க்கும் செய்த சுவையை அறிந்தான். சங்க காலத்தில் யாழ், கின்னரம், குழல், சங்கு, தம்பு, வயிர், தண்ணுமை, முழுவூ, முரசு, பறை, கிணை, துபி, தடாரி, பாண்டில் மற்றும் இன்னியம் முதலான இசைகருவிகள் இருந்துள்ளன என்பதை கட்டிநிந்த பொது அவனல் நம்ப முடியவில்லை. சங்க காலத்தில் சிகண்டி என்னும் முனிவர் இசை நுணுக்கம் என்ற நபிலை எழுதியதாக ஒரு தமிழ் புலவர் சொன்னார். வீணை, புல்லாங்குழல், யாழ். மிருதங்கம். நாதஸ்வரம், மளேம் பறை அவனுக்கு மிகவும் பிடித்த கருவிகள் அவனுக்கு கிராமிய தமேமாங்கு பாடல்களில் மலே ஆர்வம் ஏற்பட்டது. ஒரு காலத்தில் தமிழ் சினிமா இசை அமைப்பாளராக இருந்த இசைவண்ணனின் அறிமுகம் பரமசேஷுக்கு கிடத்தது. அவர் இயற்கைக்கும் இசைக்கும் உள்ள தொடர்பையும் வில்லுப்பாட்டும். கிராமிய பாடல்கள் பற்றி பசீய பொது பல தசாப்தங்களுக்கு முன் ஆபி வலே திருவிழாவிற்கு வில்லுப்பாட்டும் பாட கொழும்பு தான் தன்குழுவோடு சினிமாதாகவும் அப்போது சோமஸ்கந்தர் என்பவரின் வில்லுப்பாட்டை கட்டும் தான் மயி மறந்து போனதாக சொன்னார். சோமஸ்கந்தர் பல விருதுகள் வாங்கியவர் என்று சொன்னார். அவரின் அழைப்பின் பரேல் உடப்பு என்ற மீனவர்கள் கிராமத்துக்கு தான் சினிமாதாகவும் அங்கு தான் சோமஸ்கந்தரின் வில்லுப்பாட்டையும் அக்கிராம பண்களின் நாட்டும் பாடல்களையும், மீனவர்கள் கரவை இழக்கும் போது சோர்வு நீங்க பாடும் அம்பா பாடலையும் பதிவு செய்த கொண்டு வந்ததாக சொல்லி பாடல்களை போட்டும் காட்டினார் அவர் பசேம் பொது உடப்பிர் மக்களின் இசை திறமையை பாரட்டிப் பசீனார் பசீனார். இசைவண்ணனை சந்தித்து வில்லுப்பாட்டின் பிரதியோடு ஹோட்டலுக்கு திரும்பியவன் பரமசேஷ் முதலில் செய்த வலே தன் தாய் மரேிக் கு போன். செய்து அந்த இசையை போட்டும் காட்டினான்.

பாடலகை கட்டும் முடிந்ததும் தாயின் சிரிப்பொலி கட்டும்

“ஏன் அம்மா சிரிகிநீர்கள் “ பரமசேஷ் கட்டான்

“அது ஒரு காலத்தில் பிரபல வில்லுப்பாட்டில் பிரபல யமாக இருந்த உன் பாட்டனார் சோமாஸ்கந்தரின் குரல். அவரை பற்றி உனக்கு உன் அப்பா ஒரு போதும் சொன்னதில்லை”

“ ஏன் அம்மா அப்பா அப்படி செய்தார் ”?

“உன் அப்பா வில்லுப்பாட்டை மறந்து, பிற மொழி இசையை கற்றது உன் பாட்டனார்க்கும், உடப்பிர் வாசிகளுக்கும் பிபிக் காததால் அவரை புறக்கணித்து விட்டனர்”.என்றாள் மரேி

“ அம்மா நான் என்பிர் வீ க கிராமத்துக்கு போய் அக்கிராமத்து இசை பற்றி இருமணி ஆவணப் படம் ஒன்று எடுத்தது உலகாக்கு தமிழனின் வில்லுப்பாட்டின் பரமமயையும், கிராமிய பாடல்கள் தனே பாங்காகத் திகழும் தமேமாங்கு பாடல்கள், கிராம பண்களின் கும்மி. கரகாட்டம், பொய்கால் குதிரை ஆட்டம், புலி ஆட்டம் ஆகியவற்றை பற்றியும் அவர்கள் பாவிக்கும் இசை கருவிகள் பற்றிய வரலாற்றினை ஆவணத்தில், ஆங்கில துணை தலைப்போடு தமிழனின் கலைப் பரமமயை உலகாக்கு எடுத்தது காட்டப் போறன். அப்போ தான் உன் பாட்டனர் ஆன்மா சாந்தி பெறும் ”

பரமஷே மரிகுக்கு உணர்ச்சியோடும் சொன்னான்.

“உன் பாட்டனாரைப் போல இலங்கையில் வறும் வில்லும் பாட்டுக்காரர்கள் இருக்கிறார்களா”?

“ஏன் இல்லையாம்மா?. லபிஸ் வீ ரமணி சின்னமணி, நாச்சிமார்க்கோயிலடி இராஜன் போன்றோர் இருந்தார்கள் என்களேவிட்டனே”

“அது சரி உன் ஆவணப் படத்துக்கு என்ன பெயர் வைக்க உத்தேசம் பரமஷே”

“கிராமத்து வில்லிசை”

“பொருத்தமான பெயர் பரமஷே. உன் திட்டம் வற்றிப் பெற என வாழ்த்துங்கள். அந்த ஆவணத்தை யூடியூபிலும் (YouTube), தேசிய புவியியல் (National Geographic), அமெரிக்கா கனடா. அலுஸ்திரேலியா ஐரோப்பாவில் உள்ள பிரபல தொலை காட்சிகளில் ஒளிபரப்ப என்னால் முடிந்ததைச் செய்கிறேன். உனது ஹவார்ட் பல்கலைக்கழக தமிழ் துறைப் பேராசிரியரை எனக்குத் தெரியும். அவருக்கு உன் திட்டத்தை பற்றி சொல்கிறேன். நீயும் அவருக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்பு. அவர் மிகவும் சந்தோசப்படும்வார். சில நேரம் ஹவார்ட் பல்கலைக்கழகம் உனக்கு நிதி உதவி கட்ட செய்யலாம்” என்றான் மரிகு

(யாவும் கற்பனையும் உண்மையும் கலந்தது)

kulendiren2509@gmail.com